

BOG

HOVEDVÆRK (/BOEGER/HOVEDVAERK)

Af Martin Bigum (/forfattere/martin-bigum) (2023)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/?)

SEARCH_BLOCK_FORM=870970-BASIS%3A137107007&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/hovedvaerk) for at anmelde

Med et sarkastisk blik kommenterer Bigum skarpt på den kunstverden, han selv er en del af.

ANMELDELSE

17 jan.24

(/users/britta-riis-langdahl)

Af Britta Riis Langdahl (/users/britta-riis-langdahl)

Skribent

Med et sarkastisk blik kommenterer Bigum skarpt på den kunstverden, han selv er en del af.

Martin Bigums debutroman fører sin læser ind i en egocentrisk kunstverden og er samtidig en følsom fortælling om personer, der smadres af samme verden.

For den læser, der bevæger sig med i de kontrastfyldte verdner, åbner der sig flere overraskende opdagelser, mens handlingen tager fart og nærmer sig det absurde. Det er læseren selv, der må stykke den ubestemte sandhed sammen, og den vilde erkendelse er værd at vente på.

Bigum former sin roman som en klassisk fortælling. Min umiddelbare tanke var: Hvordan kan en eksperimenterende og vild kunster som Bigum vælge at gå så klassisk til værks? Det skal dog vise sig, at romanen er alt andet end konform, for indeni den klassiske indpakning åbner sig en vild fortælling om en forskruet kunstverden med traumer på samvittigheden og ødelagte drømme til følge.

Hovedkarakteren Wilhelm Riels er anerkendt kunster. Han er også romanens fremadstormende og kompromisløse person, der i sin mangel på menneskelig empati kommer til at træde på alt omkring sig.

Romanen bevæger sig frem og tilbage mellem flere årtier fra 1948 til 2009. Det ene øjeblik er Wilhelm Riels en nytænkende kunstner sammen med andre avantgardister, der har øje for kunstens brydende rolle, i det andet øjeblik følger vi den dreng, der var engang, og som med traumer og ulykkelige hændelser er fyldt op af mistillid til verden. Drengens barske oplevelser i barndommen dukker op i egne kapitler og bygger karakteren Wilhelm op.

I de unge år allierer Wilhelm sig med andre kunstnere og interessefæller, der også er opsatte på at nedbryde regler og normer med kunsten.

"Hvis kunst handler om selvforglemmelse, jamen så lad os glemme selvet. Eksperimentere løs med alle genrer for til sidst at ramme samtiden lige mellem øjnene."

Wilhelm fascination og livsværk bliver at udvikle rulletrapper. Han konstruerer forskellige af slagsen i fuld størrelse, formfaste i stål. Rullende med forskellige effekter, der forsvinder usynlige på undersiden – ligesom han selv skjuler de bagsiden. Vellignende... men også komplet uanvendelige rent praktisk.

Wilhelms værker er ustoppelige, også den skjulte underside, der alligevel hele tiden dukker frem. Hans kunst er både gal og genial - for de rygklappende kunstkritikere ses han som den geniale.

Wilhelms kompromisløshed er også et udtalt emne i ægteskabet og hans kunstneriske hustru Ingrid Demuth, der ellers er en lovende klassisk skulptør, opgiver sin egen kunst. Hun rydder vejen for Wilhelm:

"Hun var hans værn mod den totale fremmedgjorthed."

Hendes egen æstetik udvikler hun i hjemmet med sanselig havekunst, hvor hun kan udfolde sig uden at komme på tværs af sin mands kunstnerliv. Et stærkt spor i romanen er kvindelige kunstneres kamp for at opnå anerkendelse i en mandsdomineret kunstverden.

Bigum former sin skrift i et formfuldent sprog, mens de forskellige spor i romanen samler sig til flere erkendelser om absurditeten i livet og kunsten.

Forfatteren er som en nål, der prikker, der hvor det gør mest ondt, og fremstiller kunstverdenen i et lidet kønt og kompromisløst kunstsyn. Eller som Wilhelm Riels selv udtrykker det:

"Kunstens grænseløse og aggressive potentiale, det må I ikke undervurdere."

BOGDETALJER

